

L' AMOR Ó LA MORT

LA SERPENTINA

DRAMA CASI ELÉCTRICH

Personatjes: ELLA, minyona de servey; ELL, fadrí adroguer; la SENYORA d' ella; un APOTECARI.

ACTE PRIMER: *Ella y Ell.*

—¿Puch contar ab la fermesa del teu amor?

—Paraula d' adroguer. ¡H sta la muerte!

—¡Mira que vosaltres...

—En el mon, y mes en el nostre gre mi, hi ha de tot. Homes falsos y homes constants, joves formals y joves que... A propòsit: y jo ¿puch contarhi ab la teva de fermesa?

—¿Si pots contarhi?... Tant, que 'l día que 'm traheixis, m' enveneno.

—¿Ab qué?

—Abloque pugui.

—No será pas ab sal-fumant. Els adroguers ens hem coaligat, y á no ser que sigui per fregar rajolas, no veném sal-fumant á cap criada.

—Tant se val: m' envenenaré ab qual-sevol altra materia.

—Sil... ¿Ahónt la comprarás? Els apotecaris no mes ne venen á las personas conegudas...

—¡Ah! ¿No mes?..

El día que 'l govern posi una contribució sobre 'ls farbalans, ja cal que la planyin, pobra noya.

ACTE II: *Ella y l' Apotecari.*

—Hola, ressalada.... ¡Ditxosos-ulls que....

—Deixis de requiebros avuy, que vinch per una cosa *grava*. A casa las ratas se 'ns ho menjan tot.

—Poséuhi un gat que se las menji á n' ellas.

—No estém per animals: la senyora prefereix envenenarlas. Arreglim unas píldoras á propòsit.

—¡Ay, filla! Es molt exposat aixó. ¿Per qué no us serviui d' una ratera?

—Per.... ¿Vol que li parli ab el cor á la ma? Aquestas píldoras son per mí.

—¿Per matar las ratas del teu quarto?

—Per envenenarme una servidora!...

—¡Y ara! ¿que 't tornas ximple?

—Parlo ab formalitat: será un favor que li agrahiré tota la vida.

—¡Oh!.... Si 't matas de debó, poch temps podrás agrahírmel. ¿Y cóm es qu' estás tan desesperada?

—Contrarietats amorosas.... L' adroguer m' ha abandonat. En fi, á vosté no li interessa. ¿Vol ferme las píldoras? Perque li participo que si no me las comensa desseguida, me 'n vaig á dalt y 'm tiro del balcó á baix.

—¡Borranga!....

—¿M fa las píldoras? ¡Miri que hi corro!

—Es que.... Bueno, bueno.... Espérat una mica, seu: vaig á fértelas.

ACTE III: *Ella y la Senyora*

—¡Ay, jo 'm moro!.... ¡Jo 'm moro!....

—¡Pero qué ha fet, desgraciada? ¿Qué ha begut? ¿Qué ha pres?

—Unas píldoras enmatzinadas. ¡L' adroguer m' ha trahit, m' ha enganyat!...

—¿L' adroguer? Jo tenia entés que vosté festejava ab l' apotecari....

—No senyora; lo del apotecari era broma: el meu xicot verdader, ab títul y drets adquirits, era l' adroguer....

—¿Y per ell ha fet aquesta bestiesa? ¿Per ell?...

—Si senyora, per ell. M' havia jurat amor etern una porció de vegadas!... ¿Qui s' podia esperar aquesta picardia?...

—Pero, escolti....

—¡No puch! ... ¡Jo 'm mo.... ro,.... 'm mo.... ro!

ACTE IV: *Ell y l' Apotecari*

—¡Quín compromís! ... ¡Cuytil!... Arreglim un contraveneno desseguida.... ¡Corri!....

—¿Per qui es?... ¿Per... *ella*?

—Sí; s' acaba d' envenenar ab no sé qué....

—Díguli qu' es mentida.

—¡Si jo l' he vista moribunda!... ¡Si está com qui diu en los darrers moments!....

—¡No es veritat!

—¡Pero si s' ha envenenat per mí!....

—Es fals.

—Ah!.... Té rahó: per vosté deurá ser....

—Ni per mí, ni per vosté.... ni per ningú.

—¿Y pues?

—Senzillament, perque las píldoras que jo li he proporcionat son inofensivas; son de molla de pa tou.

—¡Ay! ¡Quín pes m' ha tret de sobre!... ¡Y ella

que s' creu estar ja á las postrimerias! ... ¡De molla de pa!... ¡De pa!....

ACTE V Y ÚLTIM: *Ella y EU*

—¡Alsat, desgraciada! ¡No fassis tantas pamplicas!... ¡Tú no t' has envenenat!... ¡Tú no tens res!... ¡Aixó es una farsa, una comedia!....

—¡Si!... ¡Búrlaten encare! ¡Traydor, fals, embusterol!... Després d' haverme plantat sense cóm va ni cóm costa, miréu l' infame com hi fa brometa!....

—¿Sense cóm va ni... Tú 'n tens la culpa si t' hi deixat. No haguessis faltat als pactes.

—¿Jo?... ¡Lo calumniador!... Veu que 'm moro, y m' está insultant!....

—¡Pero si l' apotecari acaba de explicarme que aixó que t' ha donat es pa tou!....

—¿Qué dius? ¿Pa?... ¡Miréu l' altre bona pessa!... Vet'aquí que á mí ja 'm semblava que aquestas píldoras no 'm feyan res.... ¡Tant temps que li he anat al darrera per aixó sol!

—¿Per aixó?... ¿No hi festejaves?

—¡No! Unicament vaig ferm'hi amiga, per si acás un día necessitava un veneno.... Com tú vas dirme que no mes ne venían als coneguts!....

—¡Ah! Donchs jo vaig plantarte perque creya que me la fregías ab ell. ¡T' hi veyá anar tant!....

—¿Es dir que no mes era per xó?

—¡No mes!

—¡Oh píldoras de pa benehidas! Gracias á vosaltres la ditxa torna á entrar en lo meu cor.

—¡Y l' adroguer torna als teus brassos!....

—¡Dolentot!....

—¡Salameral!....

—¡Aul!....

EL LLADRE PERUCH

—La operació es sencillíssima...

— ¡Vés!....

—.....

—.....

(Teló tan rápit com sigui possible.)

A. MARCH.

GUSPIRA

T' hi vist avuy, reina,
lo dintell passar
de la portalada
de la Catedral.
¡Semblava que eixia,
deixant son altar
la verje divina
vestida de blanch!
Tos ulls qu' en la iglesia
casi bé aclucats
teniam, si en ella
te 'n vas á resar,
mandrosos s' alsaren
y 'ls vegí brillar
hermosos, com sempre,
clars, serens, com may.

Dret, prop de la porta
y extenent la má
pidolava un cego
una caritat....
rigit com un marbre,
á terra clavat,
sa cara esgrogueida
somreya, malgrat,
y las dugas ninas
que mitj esborrá

de sos ulls un núvol
fixava en l' espay....

Al passar tú, reyna,
per lo seu costat,
tot just lo mirares
potser per atzar
y.... ¡qué sentiria
aquell desgraciat
que á la séva cara
pujá un glop de sanch
vegí á sas parpellas
pampalluguejar
y 'l bras que extenia
un punt tremolá! ...

JOAN FRANCESH.

¡PER FÍ!

¡Ha realisat lo seu somni, ha satisfet lo séu ideal!
La celebritat que tant ambicionava está conse-
guida.

El nom de 'n Plaza s' ha colocat á l' altura dels
de 'n Prim, de 'n Colón, de 'n Garibaldi.

Ja ningú ha de preguntar, com avants:

—¿Quí es en Plaza?

Avuy tothom sab que en Plaza es l' ilustre regi-
dor que diumenje passat presidí la corrida de toros.

¿Qué mes pot ambicionar?

L' adroguer ha escalat la gloria.

Las trompetas de la fama repeteixen y escampan
lo séu nom.

¡Honor al geni! ¡Hosanna!

¡En Plaza es ja inmortal!

**

EL LLADRE PERUCH

— ¡Ave María Puríssima!...

Exemple vivent y admirable de lo que pot la tocsuderia humana, en Plaza pot servir de modelo á aquesta multitud de infelissos que al peu de la montanya de la vida 's cansan ja de pujar y 's declaran impotents pera arribar al cim.

¡Lluytéu, cobarts; lluytéu, y l' éxit coronará 'ls vostres esforços!

La perfidia mata la cassa. Napoleón (una especie de Plaza francés) ja ho deya:

—Raras vegadas las grans empresas surten bé á la primera tentativa.

Ni á la primera, ni á la segona, ni á la tercera....

S' ha de ser terch, testarut, persistent....

O sinó preguntéuho á n' en Plaza. Ell estava empenyat en que uns quants mils homes havían de xiularlo.... y ha sortit ab la séva. Volía anar pels carrers acompanyat de guardias civils.... y ha lograt anarhi. Desitjava que tota la premsa se li tirés á sobre.... y á sobre la té, sense que hi haja qui li tregui.

*
**

Pero, quina suma d' esforços y d' activitat no representa aquest triunto! ... Pera enfilarse á aquesta altura ¡si n' ha hagut de fer de paperots!....

La manía de l' exhibició ja li vé de lluny.

Arribat á Barcelona, pega ullada al seu alrededor, tanteja 'l terreno y exclama ab la convicció y 'l cop d' ull que sols els esperits ben templats posseixen:

—Aquí vaig á ferme home.—

Comensá per organizar una sortija. *Debut* humil, es cert; pero la qüestió era ferse coneixer.

Un día hi hagué un *meeting*, y en Plaza formava part de la Junta. ¿Per qué?... ¡Oh!....

Aquesta ha sigut la seva especialitat. Ficarse per tot, introduhirse á tot arreu, procurar figurar en todas las Juntas directivas, comissions, *mesas*, delegacions, presidencias....

Un acte públich sense en Plaza no 's concebeix; una comissió en que ell no hi tingui puesto, es un absurdo.

De director de sortijas passá á president de monte-pío; de president de monte-pío, á jefe dels adroguers; de jefe dels adroguers, á concejal....

Tot aixó 'l satisfeya, l' halagava; pero no bastava á omplir las sevas llegendimas ambicions. Ell volía una cosa grossa, un fet que ressonés; aspirava á tenir en la seva vida una página d' aquellas que may mes s' esborran.

La corrida de toros del diumenje passat omplí 'l buyt qu' en lo seu cor hi havia.

Barcelona entera 'l coneix; tot Catalunya parla d' ell; Espanya, en una paraula, s' ha ocupat de la seva persona.

Apuntis, ilustre Plaza, apuntis aquesta victoria. Pero digui com Pirro:

—Ab un' altra victoria aixís, ja puch plegar.

MATIAS BONAFÉ.

LA GRAVETAT

Conech á l' hermosa Elena
qu' es tota una bona moxa
y á pesar de sé alta y grossa
es lleugera per demés;
y conech á la Maria
qu' es també bastant guapota
y sent prima y petiteta
es una noya de pés.

Vuitanta cinch kilos pesa
la corpulencia de Elena
y la Maria ab prou pena
pesará sols la meytat.

Per lo qual es cosa clara
que respecte ais violents cossos
es absurdo dels més grossos
la lley de la gravetat.

P. T.

LIRICH

No passa senmana sense que s' estrenin dos ó tres obras á lo menos. Aixó sí, las tals acostuman á ser lleugeretas, verdaderas prendas d' istiu d' escassa consistencia. Ja fan prou si deixan passar una mica d' ayre.... de bon humor.

El Petrolero de 'n Perrín y Palacios es un arreglo de una obra francesa. Molt avants que 'ls dos autors que la suscriuhen, havia tractat l' assumpto 'l festiu Aulés, dotant á la escena catalana ab *La trompeta de la sal* qu' es una de las comedias més celebradas del repertori. *El Petrolero* comparat ab l' arreglo catalá queda algün tant endarrerit.

Curro López es una juguina de 'n Jackson Veyán, que te todas las qualitats y defectes propis d' aquest autor. La poca sustancia del assumpto está assahonat ab un que altre pessiguet de xistes.... y prou!

Y finalment *El último drama* elaborat per en Miquel Echeagaray es una comedia en dos actes que no 's distingeix pas per la seva novetat. Aixís es que á pesar de la vivesa del diálech l' assumpto interessa poch, y alguns dels incidents per lo ressobats passen ab la més completa indiferencia. Hi ha que desenganyarse, las gracias quan no son espontáneas se semblan á las escopetadas ab pólvora sola: no fan blanco.

TIVOLI CIRCO-EQUESTRE

Lo més notable de la senmana han sigut las funciones á benefici de la Cecilia Haay y de las Náyades. Un públich numerós va prodigar sos aplausos á las elegants artistas.

NOVEDATS

Lo Sr. Benavente es un autor jove, que te condiciones sobradas pera brillar extraordinariament en lo cultiu de l' art dramátich. Pochs avuy serían capassos de sostenir l' interés de una obra com la comedia titulada *Gente conocida*, sens més que per presentar una serie de tipos y escenas, los primers perfectament dibuixats y magistralment desarrolladas las últimas. Lo públich, desde ls primers moments se sent atret per aquell primor de diálech, en lo qual se transparenta la pintura de una societat corrompuda, sense cor, subjugada per l' ambició, per l' apetit dels interessos materials. La ploma del jove escriptor fa maravillas. La seva expressió es cáustica, pero plena de dignitat. En Benavente diu sempre lo que vol, sense exageracions, ab una discreció y una justesa mes propias de un autor experimentat que no de un jove que comensa.

Saludém, donchs, al Sr. Benavente, com una gran esperansa del art dramátich castellá. *Gente conocida* es una revelació espléndida. Y encare que l' éxit de la obra no haja sigut d' aquells ruidosos que sol prodigar lo públich quan se l' enlluherna ab los llampechs de la imaginació ó ab certs atreviments que no son altra cosa las més de las vegadas que *manganxas* del ofici, las personas intellegents han dispensat á *Gente conocida* 'ls honors de una acullida més que simpática, verdaderament sugestiva.

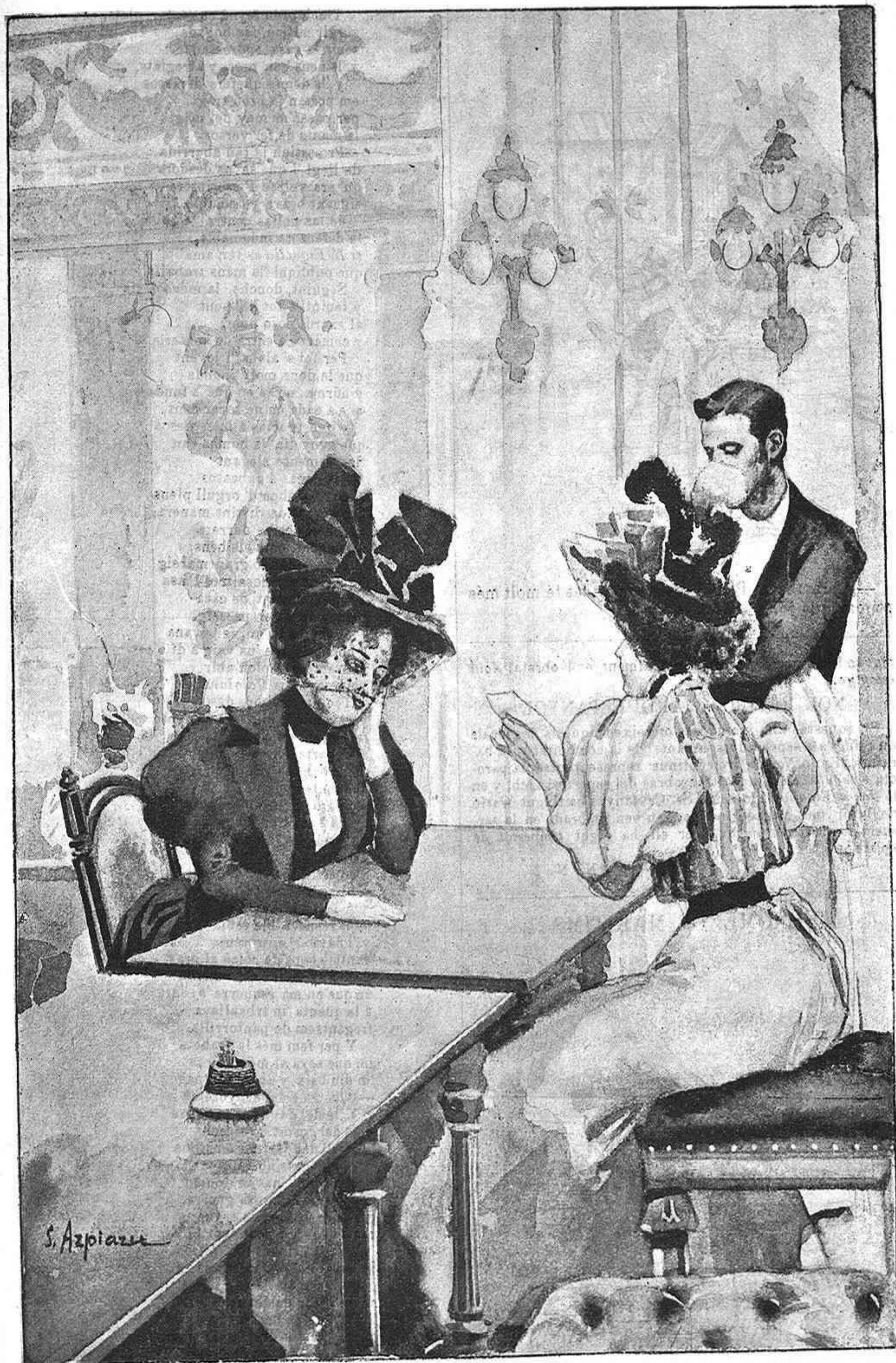
Lo día qu' ens acostumém á veure comedias tan exquisidas, no 'n voldrém d' altres, sobre tot si 'ls actors s' esmeran en realzarlas ab una execució ben matisada, ben viva, sens detriment de la naturalitat.

GRAN-VIA

Le donne guerriere es una opereta que pertany de plé al género picant. Pero ni l' argument, ni la música revelan ingeni. Los autors, en aquesta classe d' obras, fian l' éxit á la exhibició de las artistas.... ó millor dit de las pantorriellas de las artistas.

** Lo benefici de 'n Grossi li valgué una gran entrada y molts aplausos. Lo simpátich actor cómich lluhí sas gracias, que son inagotables, en todas las produccions que for-

EN UN CASSINO DE ISTIU (per S. AZPIAZU.)

—¡Res, noya, res!... Quinze días que som aquí, y... *ni una alma!*
 — Haurém de mirar si las ayguas d' un altre puesto 'ns *proban mes...*

'L CONSOL DE UN MAGRE

—¡Caramba!... Pues aquest encare las té molt més primas que jo...

mavan lo programa, pero principalment en l'obreta: *Aquí estoy yo.*

NOU RETIRO —JARDI ESPANYOL

En aquestas nits xafugosas ofereixen aquests dos locals un refugi als espectadors amants de la comoditat y la baratura. En lo *Nou Retiro* continua representantse la parodia *Simón es un lila* y altres obras del repertori xich; y en lo *Jardi Espanyol*, lo tenor Sr. Cassanyas ha tingut ocasió de lluhir una vegada més sa veu ben timbrada en la sarsuela *La Tempestat*, que per ell ha sigut *tempestat* de aplausos

N. N. N.

FENÓMENOS MARÍTIMS

Els peixos que pescan.

CONTRA 'LS HOMES

Tinch prou feyna en rentar plats,
surgir mitjas, fer bugada,
tenir la casa endressada
y 'ls nens ben nets, y arreglats,
y 'ls demás quefers diversos
em portan ja prou tragi
per passá'm may pel magi
la mania de fer versos.

Pro estich ja tan aburrida
de llegi 'l que se 'ns desdora
qu' ara vull fe d' escriptora
siguent brava y decidida
de las pollas contra 'ls galls
la defensora indomable,
si *L' Esquilla* es tan amable
que publiqui 'ls méus treballs.

Seguint, donchs, la méva deria
y teninths tot ja apunt
al exordi poso punt
y comenso á entrá en materia.

Per tot s' alaba 'l jovent
que la dona molt abunda
y afirma, no sé en qué s' funda
que á cada un ne tocan cent,
y que gracias á lo escassos
que avuy día 'ls homes van
fins el menos elegant
te las donas á cabassos.

Aixó diuhen d' orgull plens
pro obrant de distint manera,
venen al nostre darrera
á remadas, com els béns,
y 'ns donan lo gran mareig
bo y fent per nosaltres l' asa
á missa, devant de casa
pel teatro y pel passeig.

Proba be lo qu' es pavana
l' home, lo que 'us vaig á dí.
Passant per Colon ahir
veig vení una *Catalana*.

Tenint de seure desitj
y veyent qu' hi havia assiento
faig pará, pujo y m' assento
al departament del mitj.

A poch an galifardeu
que tenia vis á vis
em mira, 'm fá mitj somris
y ¡plaf! em trepitja un peu.

Coneixent lo que desitja
'l retiro vivament,
y un altre jove al moment
al altre peu me trepitja.

A la dreta una senyora
molt respectable tenia
y 'l flavio s' entretenia
dantme cops de colze al bras,
mentre com cosa senzilla
un que en ma esquerra s' sentava
á la quienta 'm trbaallava
fregántsem de pantorrilla.

Y per fem més la trabeta
un que seya al méu detrás
'm diu baix y ab vea de nas:
—¿Que va sola, senyoreta?

Y 'ls del davant á pitjadas
y 'ls del costat á refrechs
y 'l vell del darrera á prechs
y tots plegats ab miradas,
la *lata* m' 'navan donant
moventme amorosa guerra
per la dreta, per la esquerra
per detrás y per devant.

Y aixis rabiant una pila
un bon rato 'm van fé aná
puig fins que tots van baixá
no 'm varen deixar tranquila.

Aixó deixa ben probat
qu' es l' home qui pateix gana
puig que l' amor ens demana
com un pobre caritat;
y que la dona qu' es llesta

LOS MANAMENTS DE L' HIGIENE

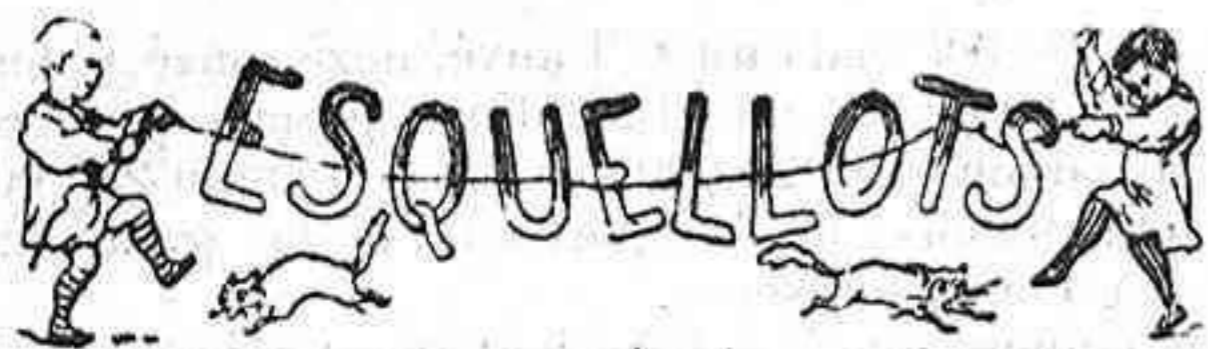
Primer: Banyarse quan n' es hora.

si te *chic* y 's dona manya
d' homes cullits per la ganya
pot ompli tot una aresta.

Es tonto, donchs, que 's divulgui
que donan donas per res;
al home que valgui més
gracias qu' una dona 'l vulgui.

¡Abaix aquesta mania
que fan corre homes perversos!
Lo que sobran ja... son versos;
punt, donchs, y hasta un altra día.

CLARA DOU.

Si jo sigués empresari de la Plassa de Toros aniria á veure al Sr. Plaza, á fi de posarme de acort ab ell.

—D. Aureliano—li diria.—Quan tingui intenció de promoure una gresca per l' istil de la dei diumenje, á lo menos avíssim ab la deguda antelació, perque pugui anunciarho en lo cartell.

Ja sabrán lo que vá ocorre 'l diumenje al lidiarse l' últim toro. Tot just lo banyut havia pres dos ó tres varas, quan al Sr. Plaza se li va ocorre manar un cambi de sort, que ab un xich mes se converteix en un cambi de desgracia.

L' escándol va ser inmens. Sobre la quadrilla va caure una pluja de ampollas, taronjas y altres objectes més ó menos sólits. La corrida 's vá haver de suspendre, fins que 'l Sr. Plaza, cayent del burro, ó com si diguessim, cayent de sí mateix, va manar que 'ls picadors continuessin posant varas.

Pero 'ls picadors ja havían *picat*... y á la Plassa

ja no hi hagué varas que li valgüessen: ni las de las autoritats.

¡Quín espectacle! Un gran número de concurrents vinga arrencar banchs, assientos, barreras y tot lo arrencable, y á la plassa va tot. Lo toro, dret al mitj, s' ho estava mirant, com si esperés que derribessin las parets y li obrissen una bretxa per anarse'n. Y 'l Sr. Plaza mes aturrullat que un adroguer quan se li crema una cuyta de carmetlos, sense saber ni per quín cantó girarse.

La serracina durá mes de una hora. Tothom té una hora tonta ¿veritat, Sr. Plaza?

A todas las destrossas acumuladas hi havia qui tractava de calarhi foch, perque s' anava fent fosch y algú creya qu' era necessari encendre llum.

Per últim los civils escombraren lo local, després de no pochs esforços. Y no sense que hi hagués hagut trompadas, garrotadas, pinyachs, empentas y... una que altra detenció.

En quant al Sr. Plaza realisá un verdader miracle. Suava com un carreter y no li tocava la camisa al cos.

A última hora la Providencia li enviá un ángel tutelar en forma de Sr. Samaranch. Algú creya que veyentlo en tal compromís lo regidor bagulaire li anava á pendre la mida de la caixa. Pero res de aixó. Lo Sr. Samaranch, en certs moments solemnes sab prescindir fins dels seus interessos.

Aixís es, que al sortir lo Sr. Plaza, ab perill de que 'l públich reunít en las immediacions del torín al reconeixel li jugués una mala partida, lo Sr. Samaranch, en un rapte de companyerisme, li tragué del cap lo barret de copalta, y li posá 'l seu hongo.

—Marxa tranquil—li digué—que aixís no 't co-neixerá ningú.

L' ÚNICH RECURS

Una familia que 's veu obligada á passar l' istiu á Barcelona.

L' acte benéfich del Sr. Samaranch mereix un premi. Al efecte tinch entés que 's creará una nova ordre de beneficencia, qual distintiu será una creu de banya. Lo regidor bagulayre s' haurá guanyat la primera.

Després de lo que li ha passat al pobre Sr. Plaza, 'ls regidors se negarán en lo successiu á presidir cap mes corrida.

Aixís, á lo menos, se m' ha dit.

Y encare mes: se m' ha assegurat que totas las corridas en lo successiu se donaran baix la presidencia de D. Manuel Planas y Casals.

¿No es ell qui fá 'ls Ajuntaments? Just es, donchs qu' en los moments apurats els tregui de compromisos.

A veure si sabrá tant de presidir corridas com de guanyar eleccions.

Prospecte de la rifa de Nadal próxim: 55,000 bitllets á 500 pessetas, 27.500,000 pessetonas.—Valor dels premis á repartir: 19 250,000.—Diferencia á favor del banquer: 8.250,000 llaunas.

Lo 30 per cent just y cabal.

Lo primer premi es de 3 milions, de 2 milions lo segón, de 1 milió 'l tercer; lo quart de 750,000; lo quint de 500,000, lo sisé de 250,000; lo seté y l' oc-

tau de 100,000 cada un y 'l nové, dezé, onzé y dotzé de 80,000 cada un. Los dotze premis primers, suman, donchs 8.020,000 pessetas. O sigan 230,000 pessetas menos que l' import total de las ganancias que 'l govern se reserva.

De manera que 'l govern fent jugar als espanyols treu los dotze primers premis, quedantli encare un pico de 250,000 pessetas, que pot destinar á gastos de administració.

Si després de coneixer aquests comptes tenen encare cor d' entrar á una administració de Loterías á comprar bitllets ó décims de Nadal, pitjor per vostés.

Vostés ho haurán volgut y estará molt bé que se 'ls rifin.

Quan aquest número surti al carrer, es segur que tots els lectors de LA ESQUELLA haurán saborejat las bellas del 12.^u quadern de *Barcelona á la vista*, que ahir se posá á la venda.

Ultim quadern del Album y acabament dels pintorescos *Alrededors, Barcelona á la vista* té en ell una digna coronació d' aquesta popularíssima obra, tan ben rebuda pel públich de Catalunya y de fora d' ella.

Al mateix temps que 'l 12.^u y últim quadern, s' han posat á la venda unas magníficas tapas pera

enquadernar l' Album, qual anunci trobaran en la plana corresponent.

En el género de tapas no han vist res mes elegant ni mes *chic*. Son de tela y van adornadas ab una hermosa planxa alegórica, tirada en negre y or, composició y dibuix del celebrat artista Sr Miró.

Véjinlas, y confessin que la *fatxada* es digna del edifici. *Barcelona á la vista*, enquadernat ab las tapas que avny oferim al públich, es un álbun que 's pot presentar á tot arreu.

Deya l' altre dia un telegrama de *La Publicidad*: «A bordo del acorazado (?) inglés «Drjjad» (?) ha zozobrado (?) un cañón (?). Percieron ahogados cuatro hombres...»

Y una nota consignava: «La mayor parte de las palabras vienen tan mal impresas en el telegrama que son del todo ilegibles.»

Donchs (!) quan (!!) se reb (!!!) un telegrama (!!!!) aixís (!!!!!) lo millor (!!!!!) es no insertar'o (!!!!!) ¿No li (??) sembla (???) Senyora (????) *Publicidad* (?????)

Parlant del Sr. Feliu y Codina, deya 'l *Noticiero* del 6 del actual: .. «el malogrado maestro y autor insigne que para desgracia de la escena y de las letras españolas, falleció *hace un año*.»

De manera que pel *Noticiero* 'ls anys se componen de 2 mesos y 4 días.

Un altre modelo de contar lo temps, privilegi ex-
*
*
*
clusiu del mateix *Noticiero*.

En una biografia del autor dramátich francés Enrich Meilhac consigna que vá naixer lo dia 21 de febrer de 1831.

Y mes avall diu: «Muy verde, á pesar de sus *setenta años cumplidos*, etc., etc.»

Resulta, donchs, que del any 31 al 97, ne ván 70... y *cumplidos!*

¡Sobressalient de aritmética!

D. Víctor Balaguer ha escrit á alguns dels principals amichs y admiradors qu' en Letamendi contava á Barcelona exhortantlos á obrir una suscripció entre 'ls metjes al objecte de celebrar uns funerals dedicats al insigne Doctor, en los quals podria cantarse la missa de Requ'em qu' ell mateix va escriure y sigué executada al Escorial.

Crech que no sols los metjes sino moltas altras personas que sentirán un gran desitj de jutjar á don Joseph de Letamendi com á compositor podran coadjuvar á la oportuna idea iniciada pel *Trovador de Montserrat*.

La feta del elefant del Parch mereix passar á la historia.

En l' últim trágul de empleats que vá haverhi á la casa gran, obtingué la cessantía 'l qu' estava encarregat de servir menjar al Avi. L' empleat nou que 'l sustituhí, que per forsa havia de ser un gran amich del hereu Pantorrillas, se ficá tot content á la gabia ab l' idea de cumplir sas novas funcions y l' elefant ab tot lo salero, vá agafarlo ab la trompa, deixantlo sobre la teulada de la séva habitació.

VORA 'L RIU (per J. M. MARQUÉS.)

Lo recó de las oas.

CARTA D' UN ADORADOR

QUE Á LA QUENTA TE CALOR

—«Permetim, hermosa Arcisa, que, faltant á la etiqueta, li escrigui aquesta carteta en mànigas de camisa...»

¡Home felís!... En Planas y Casals li adjudica un empleo, y l' Avi, desde 'l primer día li otorga un ascens.

L' empleat cessant, no farà lo que deu, si no se 'n va al Parch tot desseguida y acostantse al elefant li diu: «Avi: enretira la trompa, que vull ferte un petó.»

¡Mare de Déu, y quinas cosas té *La Renaixensa*! Los diputats de Guipúzcoa van anar l' altre día á Oyarzún, y allá, entre l' estrépit dels cohets van posarse á ballar l' *aurresku*.

La Renaixensa, al consignarho tota s' esponja: diu que aixó es un bon síntoma, y en un rapte d' entusiasme pirotécnic, exclama:

«En aquells cohets que s' alsavan lo passat diumenje á la plassa de Oyarzun, al encendre l' espay nos semblá véurehi l' aurora hermosa del desvetllament d' Euskaria.»

Un canó de cartró plé de pólvora, lligat á una canya y ab un tró al cap-de-vall es lo que basta per encalabrinar al portant-veus del catalanisme.

En certa manera 'l cohet constituheix lo símbol del seu ideal. Pujar en l' ayre deixant una reguera d' espurnas, esclatar y caure no sent ja bó per res: aixó es lo que ha fet fins ara 'l catalanisme *renaixenxo*.

¡Ah badochs!...

Moltas de las personas que han usat la *crema de salicilats de bismut y ceri* y lo *granulat de Vichy efervescent*, están contentíssims dels rápits efectes curatius que han observat fent ús de aqueixos específichs que anunciém al peu de aquesta plana.

Ha mort lo porter de vara de l' arcaldía Sr. Padilla.

En cambi ha sigut nombrat jefe de vigilancia de la secció de arbitres municipals D. Juan Lanuza.

Está vist que á la Casa gran no s' ha de perdre la rassa dels héroes populars.

Quan falta un Padilla, surt un Lanuza.

Un periódich de Bilbao dona compte dels fruyts que s' recullen de la Universitat de Deusto, á càrrech dels jesuitas, quals alumnos s' examinan á Salamanca.

«Han anat los minyons de Deusto á examinarse —diu l' aludit periódich— y quaranta y tants han obtingut la brillant qualificació de *suspesos*. De dotze que s' han presentat en una sola assignatura, obtingueren la nota de *suspesos... dotze*.»

Es de creure que si n' hi haguessin anat, tretze, haurían completat la dotzena de jesuita... ó de fraire, qu' es lo mateix.

Lo periódich creu que la noticia es digna de que corri tots los àmbits d' Espanya, á fi de que la fama y 'l bon crédit dels jesuitas no 'n sufreixi.

Per mí, que vaja corrent.

Y serveixi de consol ó lenitiu als professors seglars que ab la ditxosa preponderancia de las ordres religiosas dedicadas á l' ensenyansa, s' están morint de gana.

Un metje exortava á un aficionat als licors, dihentli:

—Miri que aquestas begudas son molt nocivas á la salut del individu; miri que contribuheixen á escursarli l' existencia.

—Vaja, home, vaja, no 'm vingui ab aquestas cosas. No m' hi estat may de beure y tinch ja 65 anys y una salut de ferro.

Lo metje li replicá ab molta naturalitat:

—¡Xeixanta cinch anys!... ¿Y quí li diu que si no hagués begut no 'n tindria ja vuitanta?»

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*O-ri-gi-na-lis-si-ma*.
- 2.ª ANAGRAMA.—*Boria—Boira*.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Lo collaret de perlas*.
- 4.ª QUADRAT NUMÉRIC.—*Finestral*.
- 5.ª TERS DE SÍLABAS.—

PI	NE	TO
NE	GO	CI
TO	CI	NO
- 6.ª GEROGLÍFICH.—*El Perú, capital Lima*.

ESPECÍFICHS CATALANS
preparats per lo Doctor Boatella

CREMA DE SALICILATS DE BISMUT Y CERI

Agradable al paladar y fácil de pendre tan als majors com als menors d' edat.

Cura tota classe de diarreas y vómits, inflor de ventre, disenteria, llagas y tota classe de inflamacions del ventrell y budells, cólichs delas criaturas y de la dentició, dels vells y dels tísihs.

D' efectes rápits en tota classe de descomposicions de ventre sobre tot en las produhidas per lo calor del Istiu.

GRANULAT DE VICHY EFERVESCENT

De efectes curatius segurs en tota indigestió, flatos, bilis, rodaments de cap, mareig. Indispensable als viatjans sobre tot de païssos cálits.

Com á beguda refrescant y de recreo no té substitució, apaga la sed y evita los vómits y diarreas propis del Istiu.

Aquest medicament sustitueix en tots los casos á la magnesia efervescent de la qual se 'n fá tan abús determinant sa mala preparació mal de pedra y debilitat de la sanch. Reemplassa las aigüas y sals de Vichy per la séva bondat y economia.

De venta en la farmacia del Doctor Boatella, successor de Aguilar, Rambla del Centro, 37, frente al Teatro Principal.

Antoni Lopez, editor, Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor, Asalto, 63.—Barcelona.

ANTONI LOPEZ, Editor, Rambla del Miti, número 20, Librería Espanyola, Barcelona, Correu: Apartat número 2.

«LA ESQUELLA DE LA TORRATXA»

Ha salido el CUADERNO 12.º
ÚLTIMO DE
BARCELONA Á LA VISTA

16 bellísimos panoramas de los Alrededores

Fotografías **RUS** • Grabado **BONET** • Papel «**LA VIZCAINA**» • Impresión **LÓPEZ ROBERT**

30
 céntimos
 Provincias: 35

BARCELONA A LA VISTA
 ha conservado hasta el último cuaderno la popularidad
 y el crédito que alcanzó en el primero.

30
 céntimos
 Provincias: 35

SE HAN PUESTO A LA VENTA:

TAPAS para la encuadernación del Album
BARCELONA A LA VISTA.

Con una hermosa plancha alegórica en oro y negro, sobre tela

◆ Precio de las tapas: 2 pesetas ◆

La casa se encarga de la encuadernación del Album, regalando para cada ejemplar que encuadernar una portada y un índice general tirados aparte; índice y portada que no se pondrán á la venta.

Precio de la encuadernación: UNA peseta.

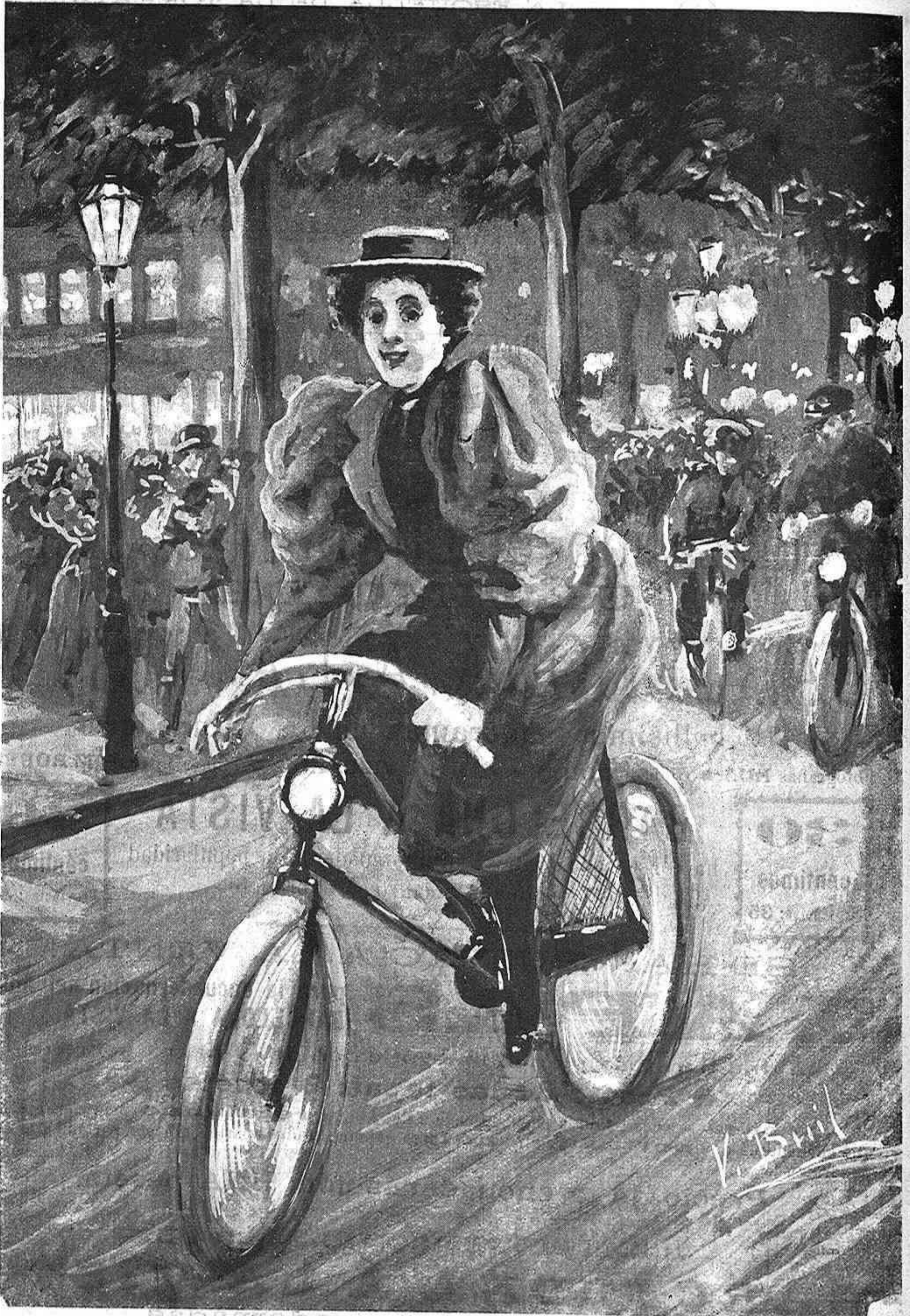
COLECCIONES COMPLETAS DE
BARCELONA Á LA VISTA
 elegantemente encuadernadas.

Encuadernación especial á la inglesa

CON CORDONES DE SEDA Y TAPAS ARTICULADAS.

Precio: 8 pesetas

AUCELL DE NIT (per V. Buil.)

Ni que'm ve gin corre
 n s' han d' espantar.
 ¡Si jo no més busco
 deixarme atrapar!